

Ἡ δὲ αὔρα φαντίζει τὴν λειπόθυμον Νάσσων δρέπουσα τοὺς λόγους τοῦ ἐπταμένου Νότη.

— Μῆτερ μου! ὦ! μὴ ἀποθάνῃς, διότι ὁ Νότης σου δὲν θὰ ζήσῃ. Θὰ ἐπανεέλθω, μῆτερ μου. Ἴδὲ, δρέψον, λάβε μειδιάματα πολλὰ πολλὰ, ἵνα ζήσῃς ἕως οὗ ἐπανεέλθω... καὶ ἡ αὔρα ἐξέπνευσε μὲ τοὺς ὑστάτους λόγους τοῦ Νότη.....

Ὅταν ἡ Νάσσω ἠγέρθη ἔφερε βάρος ἐνὸς αἰῶνος· ἀλλ' ἔζησε, διότι θὰ ἔζη καὶ ὁ Νότης τότε. Δὲν τὸ εἶπεν ὁ Νότης τῆς; ἔπειτα ἦν ἀδύνατον ν' ἀποθάνῃ ὁ εἷς καὶ νὰ ζήσῃ ὁ ἄλλος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Δ' ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

Πύλη — Ὑλη

Ἐλύσαν αὐτὸ πρῶτος ὁ κ. Στίλπων Π. Ἰωαννίδης. Κατόπιν ὁ κ. Ἰωάννης Πατρίκιος διὰ τοῦ ἐξῆς τετραστίχου:

Ἄν ἔλλοτε ἐφόδιζεν, ἂν ἔλλοτε ἠπειλεῖ
Ἐκν ὡς μέγα φόδητρον καρίστατο ἡ Πύλη
Τώρα οὐδ' ὡς αἰνιγματος μικροῦ κρατεῖται Ὑλη
καὶ δὲν τὴν σώζει οὐδὲ κὰν τοῦ Παρθενῶ-
(ν ο ς στήλη

Αἱ δεσποινίδες Εὐγενία Χωματιανοῦ, Ἐλένη Κολποδίνου, Ἀσπασία Ποσειδῶνος καὶ ἡ κ. Χαρίκλεια Μαλοκίνη.

Οἱ κ. κ. Μ. Θεοδώρου, Γ. Κ. Καρατζούλας, Κ. Τσουνουκόπουλος, Σύλλο-

γος Λεκρεβίδης, Ι. Κ. Κυρούσης, Ρωμαίδης, καὶ Δημ. Παναγιωτίδης.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Ε' ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

Ναβουχοδοσόωφ

Ναῦς—βοῦς—χοῦς—δοῦς—ναῦς—σωφός

Πρῶτος ἔλυσε τὸ ἀνωτέρω αἰνίγμα ὁ κ. Κωνσταντῖνος Παρασκευόπουλος, μαθητῆς τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν. Κατόπιν αἱ δεσποινίδες Εἰρήνη Φουστιάνου, Εὐγενία Χωματιανοῦ, Ἐλένη Κολποδίνου καὶ ἡ ἐν Κιάτῳ κυρία Χαρίκλεια Πανταζῆ.

Οἱ κ. κ. Στίλπων Ἰωαννίδης, Δ. Θεοδώρου, Σπ. Σολομών, Γ. Νικολέτος, Ἄρ. Καρτέσιος, Νικόλαος Γεωργακόπουλος, Ι. Κ. Κυρούσης, Παναγ. Νάσος, Ἰω. Πατρίκιος, Κωνστ. Τουνουκόπουλος καὶ Γ. Βόμβας.

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω λυτῶν ἐστειλαν ἡμῖν τὴν λύσιν ἐμμέτρως, ἠθέλομεν δὲ τὰς δημοσιεύσει ἂν εἶχομεν πλειότερον χῶρον.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΣΤ'.

Τῶν αἰνιγμάτων λόγος ἴαν ἦσαι ἐπιτυχθεὶς,
Τώρα νὰ μ' εὕρῃς, φίλε, καὶ ἀμέσως, εἶναι εὐ-
(κολον.

Πολλὰκις εἰς συλλογισμοὺς καὶ ἀκέφαις σὲ ἐνέ-
(δαλον,

Καθόσον ἀπόδρα ἐπιθύμητας τὴν γνωριμίαν μου·
Χάρῃ ἂν μ' εὕρῃς σὲ καταλαμβάνει κ' ἀγαλλία-
(σις.

Ἡ κεφαλὴ μου, καὶ ὁ τράχηλος, κ' σὲ δύο πό-
(δες μου,

Εὕρισκονται καθ' ὅλον σου τὸ σῶμα, εἶναι ὑ-
(παρῆς,

Τὸ εἶναι σου· ἄνευ αὐτῶν νὰ ζήσῃς εἶν' ἀδύνατον.

Τὰ δύο πρῶτά μου λαβὼν, τὸ πέμπτον καὶ τὸ
(ἔσχατον,

Θὰ μ' ἴδῃς φεύγουσαν εὐθὺς εἰς βράχους ζωῶν
(λαίμαργον·

Τὸν κῆπον κλείσον κ' ἀτραπῶς εἰπὲ νὰ τὸν
(φρουρήσῃς,

Δὲν θὰ ἀφῆσω ἐν αὐτῷ οὔτε ἐν φύλλον πράσινον·
'Ἀλλὰ νὰ ἐννοοῦμεθα, θὰ μ' ἴδῃς εἰν τικεῖ-
(μ εν ο υ

Οὐδέποτε δὲ εἰς κυρία ν, φίλε, ὑποκεί-
(μ εν ο ν.

Τὰ δύο μου τὰ πρῶτα αἱ γυναῖκες ἔχουσιν φίλ-
(τατα·

Αὐτῶν προτάσσονται καὶ προηγούνται μετὰ
(πνεύματος

Κ' ὅτ' εἶναι εἰς τοὺς κόλπους τῶν ἐντόνων, τὸ
(κηρύττουσιν.

Διαπορῶν, νομίζω, καὶ ἐκστατικὸς νὰ ἔστασαι!
Τὸ τρίτον λάβε γράμμ', ἂν θέλῃς, καὶ τὸ ἔσχα-
(τον,

Καὶ τότε, νὰ ἐγώ, θὰ σοῦ φωνάξω ὡς μὲ σάλ-
(πιγγα.

'Ἀκόμη;... Ἐἶν' ἀδύνατον νὰ λότης τὸ τὸ
(αἰνίγμα

ΑΙΝΙΓΜΑ Ζ'

Γ' εἶν' ποῦ δὲν βλέπει ὁ θεός,

Οἱ βασιλεῖς σπανίως,

'Ἀλλὰ ὁ κόσμος ὁ κοινός

Τὸ βλέπει αἰωνίως;

Τῷ πρώτῳ λύτῃ ἐκ τῶν συνδρομητῶν, ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω αἰνιγμάτων, καὶ ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὁ Παρθενῶν δωρεῖται ὠραῖον βαρόμετρον, μετ' ἀπλότητος καὶ χάριτος κατασκευασμένον, μικρὸν καλὸν κόσμημα τραπέζης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ

ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ γλυκυτάτου τῶν γάλλων μυθιστοριογράφου Ἰωσήφ Μερῦ

Τιμᾶται δρ. Ὡ.

Εἰς τοὺς ΠΡΟΠΑΛΗΡΟΝΟΝΤΑΣ ἐτησίαν ἢ τοῦλάχιστον ἐξαμηνιαίαν
συνδρομὴν τοῦ νέου περιοδικοῦ

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

τὸ ὠραῖον τοῦτο μυθιστόρημα δίδεται

ΔΩΡΕΑΝ